

Prædiken søndag d. 4. december 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Matt 3,3-12. Es 11,1-10.

Kunne man forestille sig, at vi stoppede gudstjenesten nu. Lavede nogle fine bannere, som der står "Omvend Jer, for himmeriget er kommet nær!" på og gik ned gennem Vestergade, mens vi friskt og frejdigt proklamerede, at julen ikke handler om forbrug, men om Jesus, som blev menneske?

Jeg havde nok heller ikke helt forestillet mig, at der ville være den store tilslutning til den ide.....

Kirkerne i Danmark repræsenterer ikke den store modkultur til det eksisterende samfund. Men hvad nu, hvis vi i virkeligheden er netop det? Ikke for provokationenes skyld, men fordi Jesus er så anderledes and alt andet verden kender.

Den amerikanske præst fra Ginghamburg, som en del af os har mødt, har ofte gjort sig bemærket med bemærkning om julen. Han siger bl.a. at julen ikke er din fødselsdag. Mens han opfordrer folk til at give nødhjælp for samme beløb, som de giver til gaver. Det er da egentlig en meget god ide, ikke sandt?

For den jul, der kommer, handler ikke om dig, det handler om Gud, som lader verdens største mirakel ske lige for næsen af os. Ganske vist i et lille barn, men et mirakel. Han bliver mennesker i Jesus Kristus.

Der er meget mere i den historie end et lille nuttet barn, som fødes i en stald i Betlehem og lægges i en krybbe.

Hvis vi kigger ind under, alt det, som sker i december, så er det er ikke den fantastiske historie, som giver os en undskyldning for at fejre os selv med gaver og alt for meget hygge. Det er forbrugskulturen, som snublendes nemt får os til at gøre netop det.

Jeg indrømmer det blankt - her falder jeg i! For jeg synes jo også, at alt det juleri er noget så hyggeligt, og der er jo ikke noget bedre end at kunne forkæle sine kære. Det er sådan en god følelse.

Jeg er ikke ude på, at give hverken mig selv eller andre dårlig samvittighed.

Men hvis vi tror, at Johannes døberer gik rund i ørkenen og råbte af fuld hals fordi vi skal huske alle gaverne... Hvis vi tror, at Jesus blev menneske for at vi skal hygge og klippe julehjerter, så tager vi alvorligt fejl....

Jesus kom til jord, for at verden - du og jeg - skal frelses ved ham.

Når vi bruger adventstiden på at forberede os, så handler det både om at have det for øje, som er sket, men også at forstå og forholde sig til, at Jesus er ikke færdig med os.

Han kommer igen og da skal vi stå ansigt til ansigt med ham.

Spørgsmålet er om du er klar?

Mennesker kom til Johannes Døberer i ørkenen.

3 af 4

De kom fordi de fornemede, at han virkelig havde noget på hjertet.

Der var ingen, som var i tvivl om, hvad han mente, når han prædikede: "Omvend Jer, for himmeriget er kommet nær!"¹

Matthæus skriver, at hele Jerusalem, hele Judæa og hele Jordanegnen kom ud til ham og blev døbt, idet de bekendte deres synder. Det er helt klart, at vi skal forstå, at det ikke var enkelte religiøse fantaster, men rigtigt mange helt almindelige mennesker, der forlod deres dagligdag, for at komme ud i ørkenen og blive klar at at Jesus skulle komme.

Piben får dog en anden lyd, da det er alle de fromme, som kommer ud til Johannes. Her er det farisæerne og saddukæerne, de fromme skriftlærde jøder og mange af præsterne, der gik voldsomt op i at alle ritualerne i templet blive udført korrekt, som kommer ud i ørkenen.

De får helt enkelt at vide, at også de skal omvende sig.

Omvendelse medfører at man lever et andet liv, og at troen skal kunne ses i den måde, man behandler andre mennesker på. Her er det ikke nok, at påberåbe sig, at man er jøde.

Frugten af omvendelse er et nyt liv. Et liv, hvor man er åben overfor at Jesus gør alting nyt.

I dag hører vi om Johannes Døberen for at minde os alle sammen om, at forberedelserne til jul er noget ganske

¹ Matt 3,2

4 af 4

andet end det verden tror. Det er at forberede sig på, at stå ansigt til ansigt med Jesus.

Løfterne i adventstiden er, at Gud ikke har glemt os, at han ser, når livet er mørkt, men at han, det sande lys, som oplyser ethvert menneske er ved at komme ind i verden.

Og det sker for dig og for mig.

Jeg har tænkt mig at være klar.

Det er jeg ved, at jeg tænker over, hvad Jesus har gjort.

At jeg lytter efter ordene i salmerne vi synger, at jeg husker at dette her handler ikke om gaver og hygge, men om verdens frelse.

Vi springer over turen op i byen i dag, men vi husker på Johannes ord: "Omvend jer, for himmerige er kommet nær!"

Amen

Salme: Jesus ved dit bord du bænker

Herefter nadver.